

Nr 33*Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om skattefrihet för vissa ersättningar som utbetalas från Förbundsrepubliken Tyskland.*

I en den 22 februari 1957 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 89, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om skattefrihet för vissa ersättningar som utbetalas från Förbundsrepubliken Tyskland.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen föreslås, att ersättningar som enligt särskild lagstiftning i Förbundsrepubliken Tyskland (Bundesentschädigungsgesetz) utbetalas till offer för nationalsocialistisk förföljelse, undantas från beskattning här i riket.

Det ovannämnda *författningsförslaget* är av följande lydelse.

Förslag

till

förordning om skattefrihet för vissa ersättningar som utbetalas från Förbundsrepubliken Tyskland

Härigenom förordnas som följer.

Vid taxering enligt kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomstskatt skall ersättning, som i form av livränta eller eljest utgått till någon på grund av särskild lagstiftning i Förbundsrepubliken Tyskland om ersättning till offer för nationalsocialistisk förföljelse, icke utgöra skattepliktig inkomst.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Förordningen skall äga tillämpning jämväl med avseende å 1954, 1955, 1956 och 1957 års taxeringar och skall i följd härav följande iakttagas. Har någon år 1954, 1955 eller 1956 taxerats för ersättning, som avses i denna förordning, äger han anföras besvär över taxeringen inom den tid och i den ordning som enligt 124 § taxeringsförordningen den 28 september 1928, nr 379, gäller i fråga om besvär enligt 123 § 2 mom. samma förordning, dock skall den tid, inom vilken besvären sist skola ingivas, icke i något fall utlöpa före utgången av år 1957.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande.

Den 18 september 1953 utfärdades i Förbundsrepubliken Tyskland en lag om ersättning till offren för nationalsocialistisk förföljelse [Bundesergänzungsgesetz zur Entschädigung für Opfer der nationalsocialistischen Verfolgung (BEG)].

I en den 19 december 1956 dagtecknad skrivelse har riksskattenämnden — med hänvisning till en av Mosaiska församlingen i Stockholm hos nämnden gjord framställning — hemställt att frågan om införande av skattefrihet för ifrågavarande ersättningar måtte tagas under övervägande. Därest sådan skattebefrielse funnes böra medgivas, torde det enligt nämnden vidare böra övervägas, huruvida man icke genom extraordinär besvärsrätt borde tillgodose det till synes befogade önskemålet att befrielsen skall omfatta även sådana fall, där ersättningar av ifrågavarande slag beskattats genom vid lagstiftningens ikraftträdande redan lagakraftägande beslut eller utslag.

Även polska flyktingrådet i Sverige har i framställning den 1 februari 1957 hemställt att ersättningar enligt den ifrågavarande lagen skulle befrias från inkomstskatt.

Uppgifter rörande de olika ersättningar, som kan utgå enligt den åberopade tyska lagen, lämnas i propositionen å s. 3—5.

Beträffande vad *chefen för finansdepartementet* anfört till stöd för det i propositionen framlagda förslaget får utskottet likaledes hänvisa till propositionen (s. 6—7).

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 89, antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om skattefrihet för vissa ersättningar som utbetalas från Förbundsrepubliken Tyskland.

Stockholm den 21 mars 1957

På bevillningsutskottets vägnar:

EDGAR SJÖDAHL

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Hagberg, Eriksson, Snygg, Söderquist, Niklasson, Kronstrand, Möller, Wärnberg och Bengtson; samt

från andra kammaren: herrar Olsson, Brandt, Allard, Kärrlander, Magnusson i Borås, Christenson i Malmö, Anderson i Sundsvall, Jansson i Aspeboda, Andersson i Essvik och Stenberg.